

2016. november, XX. évfolyam 11. szám

Tisztelt Csókakőiek!

Befejeződött az elmúlt hónapban az Útéppark Kft. által végzett Tölgyfa utcai beruházás. A beruházás 15 millió forintba került, amiből 12.5 millió forintot a nyertes BM-es pályázati pénzből finanszíroztunk. Nagyon jó minőségű úttal gazdagodott csókakői úthálózat. Kérek mindenkit, hogy a felújított utcában fokozott figyelemmel legyünk a megváltozott forgalmi rendre, s tartsuk be a közlekedés szabályait, valamint az érvényben lévő sebességhatárokat. Köszönjük az együttműködést!

Az elmúlt hetekben számos program színesítette életünket. A Móri Bornapok után a község apraja, nagyja részt vehetett a Csókakői Szüreti Felvonuláson. Megemlékeztünk október 21-én az általános iskola szervezésében az 1956-os Forradalom és Szabadságharc 60. évfordulójáról. Másnap október 22-én Karitasz Napot és főzéssel egybekötött egészségnapot szerveztünk a Csókakői Karitasz rendezésében. Az Csókakői Általános Iskola Szülői Munkaközössége a hónap végén pedig Halloween Partyt tartott a

Művelődési Házban. Mindenkinek, aki az elmúlt hetek programjainak szervezésében részt vett, segített ezúton is köszönöm!

*Csókakő, 2016. október 17.
Fűrész György polgármester*

XXIII. CSÓKAKŐI VÁRJÁTEKOK 2016

Immár tizennyolcadik alkalommal 2016. szeptember 2-án, szeptember 3-án és szeptember 4-én rendezték meg a Csókakői Vár hagyományos rendezvényét a Csókakői Várjátékokat. A várjátékokat Csókakő első írásos említésének 700. évfordulója okán rendezte meg először a községi önkormányzat 1999-ben. Csókakőt először egy a pécsi káptalannak írott levélben Csák István országbíró révén említik meg, hiszen a levelet 1299. szeptember 1-jén innen Csókakőről datálják. Ennek emlékére ma már hagyományosan, minden évben az önkormányzat e jeles dátum környékén rendezik meg a jeles eseményt.

Az idei évben a rendezők három naposra tervezték meg a várjátékokat. Az első napon I. Szent István királyunk életének befejezését és az utána következő hatalmi harcokat bemutató Vazul Vére rockoperát mutatták be, s megnyitották ezen a napon a Móri Borvidék borait bemutató borutcát.

A második napon az igazi lovagi küzdelmek és a kulturális programok voltak főszerepben, megelevenedett a középkor a hagyományörzők révén. A várat szeptember 3-án háromszor megostromló magyar sereget a székesfehérvári II. András Királyi Lovagrend alakította, a harmadik alkalommal vereséget szenvedő törököket pedig a Csőszi Történelmi Haditorna és Hagyományörző Egyesület jelentette meg. A

számos csatát látó falakat természetesen a nap végére a harmadik próbálkozásra, mint minden évben a magyarok visszafoglalták. A várban fent, a fellegvárban a Csókakői Sárkányok tartották magukat, akik a felmentő sereg érkezéséig a felnőtteknek, gyerekeknek íjászatot tartottak és bemutatták a középkori életet a várban. A bajvívó téren a Csókakői HUN-OK voltak az urak, itt a felvert jurtákat lehetett megtekinteni, illetve a hunok és az Európa által egykor rettegett magyar nomád harcmóddal ismerkedhetett meg az érdeklődő. A székesfehérvári Szondi SE Magyar Királyi Kardforgatók harci alakulata sem maradhatott el a várjátékokról, akik egy katonai tábort is felállítottak a bajvívótéren, és komoly bajvívótornákat láthattunk tőlük. A Csókakői Amandina Lovasudvar fiatal tehetségei egy ügyességi lovasbemutatóval örvendeztették meg a közönséget. Az idén az abai Megyer Sarja Hagyományörző Egyesület lovakkal megvívott lovagi tornát rendezett a Nagy-Magyarország téren, ahol Lóki György solymász is röptette a kicsik és a nagyok örömére a sólymokat. A Lengyel Testvériség lovagi csapata is tiszteletét tette a Csókakői Várjátékokon, ők először vettek részt a rendezvényen. A rendkívül keményen bemutatott középkori harcmóddal, az általuk felállított katonai tábor és fegyverbemutató, lenyűgözte a középkor iránt érdeklődőket. Ők a lengyel-magyar barátság

jegyében érkeztek, Csókakő lengyel testvértelepülésének, Byczyńának a képviselőjében.

A vár és a bajvívó tér mellett a Várszínpadon is zajlottak a különféle események. A Várszínpadra felvonultak a várat építő Várbarátok Társaságának Lovagi Tagozata, borlovagokat avatott és mutatott be a vár körüli szőlők védelmére felesküdt Szent Donát Borlovagrend. Átadták a község elöljárói az idei kitüntetések is. A Csókakőért Érdeméremet Rozsnyai Attila, a Csókakő Legszebb portája kitüntető címet pedig Karger László vehette át. A fent említett lovagrendek mindegyike rövid bemutatót tartott a Várszínpad előtt is, de a középkori hangulatot fokozta a Szelindek Középkori Zenekar koncertje is. Az egykori vásárok elengedhetetlen tartozéka volt a gólyalábasok bemutatója, színdarabja, amit a Madzag Bábegyüttes segítségével elevenített fel a rendezőség. Itt voltak a Banderia Zászlóforgatók, s a török időket megidéző hastáncosok a Shazadi Orientál Art hastánc előadásában. A magyar néptánc is helyet kapott a műsorban, amit a Csókakői Barkócaberkenye Néptáncgyüttes tagjai mutattak be. A magyar nótáénekes Máté Otília is fellépett a várjátékokon, ahol a népszerű nótákat és operett részleteket hallgathattak meg a közönség. A Csókakői HUN-OK tűztánc, a lézer show és a napot záró tűzijáték előtt a Megarox társulata pedig az István Király rockopera részleteit

adta elő a szép számú közönségnek, megalapozva hangulatot, a napot záró Viking Zenekar fergeteges, hajnalig tartó koncertjére, bulijára.

A harmadik nap a Csókakői Vári Vásár volt főszerepben, ahol az egykori vásárok hangulatát idézték fel, s vasárnap a gyereket, családokat várták egy kötet-

len program keretében. A gyerekek ingyenesen használhatták az előző évhez hasonlóan a felállított ugráló várakat és biciklovakat.

A 717. éves születésnapját ünneplő Csókakő legnagyobb érdeklődésre számot adó rendezvénye a Csókakői Várjátékok sikeresen befejeződött, de természetesen aki lemaradt az idei progra-

mokról az jövőre mindenképpen bepótolhatja az elmulasztott alkalmat, hiszen jövőre is megrendezésre kerül szeptember elején a Csókakői Várjátékok.

*Csókakő, 2016. október 17.
Csókakői Községi Önkormányzat*

Csókakőért Érdemérem és Csókakő Legszebb Portája kitüntető címek

Csókakőért Érdemérem 2016

Rozsnyai Attila

8074 Csókakő, Kossuth L. u. 66.

A községbe 1994-ben költözött, s hamar aktív részese lett a falu életének. Tettre készsége példaértékű volt akkor is, s bár gyermekként nem itt nőtt fel, igazán bevonzotta őt Csókakő, amit ma már nemcsak lakóhelyének, hanem otthonának és hazájának is tart. Szívósságát, kitartását, és jó kondícióját is mutatja, hogy egyszer a kihívás napján a Falu Legerősebb Embere címet is elnyerte. Ma is aktív részese a civil életnek, itt Csókakőn. Részt vesz a Szent Donát Borrend, a Csókakői Polgárórség munkájában, ő vezényli a polgárőröket járőrszolgálatba. A Csókakői Önkéntes Tűzoltóság tagja, és aktív önkéntes tűzoltója. Rengeteget társadmizik. Azon kívül, hogy részt vesz a civil munkában, ő készíti Csókakő eseményeiről a

fotókat, video összeállításokat. Több albumnyi képpel dokumentálja a község eseményeit, időt, energiát nem sajnálva. Csókakő Község fotós facebook oldalát is ő szerkeszti, ami több videót, és képet tesz közzé a világhálón, így teszi ismerté Csókakőt a külvilág számára. Az óvodában, iskolában több óranyi társadalmi munkát végzett már el, munkái mellett nap, mint nap elhaladunk anélkül, hogy tudnánk, ez az ő önzetlen segítőkészségének az eredménye. Az adventi készülődés, májusfaállítás, szüreti felvonulás rendszeres résztvevője, segítője. A Csókakői Képviselő-testület a felsorakoztatott érvek mentén a 2016. augusztus 30-i testületi gyűlésen úgy döntött, hogy Csókakőért Érdeméremet 2016-ban Rozsnyai Attilának ítéli oda.

Csókakő Legszebb Portája 2016

Karger László

8074 Csókakő, Kossuth L. u. 62.

A Viking Zenekar oszlopos tagja, tősgyökeres csókakői, aki a zene mellett, az utóbbi időben tehetségét a kertművészet terén is megmutatta. A rendszeresen nyírt gyep, a kerti virágok, növények, sövények, az udvar elrendezése, igényes kialakítása, a gazda keze munkáját dicsérik. A sok mindent megélt öreg parasztház, ma már a fő utcánk, a Kossuth Lajos utca egyik éke. A porta, aminek nemcsak a kertje, hanem az egykori öreg lakóépülete is igényesen lett felújítva, megőrizte az egykori csókakői építészet hagyományát, értékeit. Ezt a munkát látva, és értékelve a Csókakői Képviselő-testület a 2016. augusztus 30-i testületi gyűlésen tizennégy kert közül a Csókakő Legszebb Portája kitüntető címet adományozta Karger László udvarházának.

*Csókakő, 2016. augusztus 30.
Csókakő Községi Önkormányzat
Képviselő-testülete*

SZÜRETI FELVONULÁS 2016

Csókakőn, 2016. október 8-án szombaton, mint mi minden évben hagyományosan a Móri Bornapok után megrendeztük a Csókakői Szüreti Felvonulást. Az idei évben a Csókakői Barkócaberkenye Néptáncsoport, a Csókakői Általános Iskola alsós és felsős diákjai, a Szent Donát Borrend tagjai, valamint a gazdák révén sikerült újra feleleveníteni, megélni régi hagyományunkat. A kisbíró: Kiszely Vince kihirdette a szüret végét, és a gazdák felvonultak Csókakő ut-

cáin, hirdelve, hogy sikeresen be-takarították, a megélhetés alapját jelentő termést, szőlőt. A szüreti felvonulás hét állomáson állt meg, ahol a szorgos gazdasszonyok és gazdák, óborokkal, újborokkal és az általuk készített süteményekkel várták a felvonulókat, táncosokat. A menet a Művelődési Háztól indult el és ugyanide tért vissza, ahol nagyon sokan kedvet kapva a fiatalabbaktól, idősebbektől táncre perdültek, s afféle rögtönzött utcabált rendezve táncolt a község

apraja-nagyja, ünnepelve a must pincébe kerülését. Ezúton is köszönjük a résztvevőknek, támogatóknak a segítséget, az állomások szervezőinek a sok finomságot, jó borokat!

Csókakő, 2016. október 17.

Csókakő Községi Önkormányzat

EGYHÁZI HÍREK

„...Aki magát felmagasztalja, az megaláztatik, aki megalázza magát, az felmagasztaltatik.”

Lk 18,14b

November 1-jétől az egyházmegyei körlevélben megjelent Magyar Katolikus Püspöki Kar rendelkezésének megfelelően a liturgiákon egységesen a csengőhúzástól (a kereszttvetéstől) az olvasmányokig (a liturgia bevezető könyörgésének végéig) állunk. E rendelkezést a püspöki kar a misekönyv hatályos előírása alapján rendelte el. Természetesen akiknek ez nehézséget okoz, továbbra is nyugodtan ülve hallgassák a liturgiát az eddigi rend szerint.

A múlt vasárnapi missziós gyűjtést továbbítottuk az Egyházmegye felé, köszönjük adományait!

Október 29-én két hét múlva szombaton este 7 órától a bodajki kegytemplomban nagyszabású zenei rendezvényre kerül sor; a kolozsvári Flauto Dolce Együttes

régi zene koncertje lesz. Korhú hangszereken adnak elő 17-18. századi zenét. A belépés ingyenes, adományokat a kegyoltár felújítására szívesen fogadunk.

Felhívjuk híveink figyelmét, hogy a Mindenszentek ünnepe november 1. (két hét múlva kedd) parancsolt ünnep, a szentmise hallgatás kötelező. Kérjük híveinket a szentmiséken való részvételre. Mindenszentek ünnepén vasárnapi azaz ünnepi liturgikus rendet tartunk. Minden település temetőjében imádkozunk közösen a halottakért. A temetői megemlékezések kapcsán kérhetik híveink a síremlékek megáldását a temetőben.

Bodajk

A Mindenszentek halottak napi liturgikus rend a következőképpen alakul. Október 31-én hétfőn előesti szentmisét imádkozunk, november 1-jén Mindenszentek ünnepén és 2-án Halottak

napján délelőtt fél 10-kor és este 6 órakor imádkozunk szentmiséket kegytemplomunkban. November 1-jén az esti szentmise után a halotti vecsernyével imádkozunk elhunytjainkért. A temetői keresztelnél november 1-jén kedden délután fél 3 órakor imádkozunk elhunytjainkért, melynek végén híveink kérhetik a sírhelyek megáldását.

Csókakő

A csókakőn 2016. október 22-én a Művelődési Háznál Karitasz Napot és főzéssel egybekötött egészségnapot tartott a helyi szervezet. Ezúton is köszönjük a Karitasz aktivistáinak és a civil szervezeteknek a főzést, a segítséget és a részvételt. A Karitasz Napon adományokat is gyűjtöttek a rászorulóknak, mindenkinek, aki adományaival segítette a Karitasz munkáját ezúton is köszönjük az adományokat. A mise rend Csókakőn, Szent Donát Plé-

bánia Templom csütörtök 17 óra, vasárnap 11 óra. Csókakői Idősek Otthona kápolna szombat 15 óra. Templomainkban október 23-án az 1956-os Forradalom és Szabadságharc 60. évfordulóján, az októberi események hőseiről és áldozatairól is megemlékeztünk.

*II. Rákóczi Ferenc:
Ima magyar hazánkért*

Úristen! Igazság kútfeje, kegyelem kimeríthetetlen forrása, ki parancsolataidról megfélelmedett népedet néhanapján a szolgaság jármával sújtod, hogy megtörjed gőgjét, s amint a büntetésben gazságot adtál, a megbocsátásban újból kegyelmet adj neki: bevalljuk, Uram őseink nyugtalanságát, beismerjük mindennapi vétkeinket, amelyekkel ellened támadván, valóban megérdemeljük ostromodat. Rászolgáltunk, Uram, hogy nemzetünk dicsősége elenyészszék, s gyermekeink elfeledjenek magyarul imádkozni. Méltók vagyunk, hogy eredetünk emlékezete és nemzetünk neve feledésbe merüljön, mivel elhajoltunk tőled, Istenüinktől és Urunktól. Mindazonáltal, ó, Uram, tekintsd a nyomorúság örvényébe hullott népednek sóhaját, hallgasd meg hozzád felsíró jajkiáltását! Tekints a bűnhődésre kész ártatlanokra, magyar hazánk szentjeire, s ne feledkezzél meg irgalmasságod cselekedeteiről, melykel hajdan oly kegyesen elárasztottad szolgaságában sínylődő népedet! Add meg, legkegyesebb Atyánk, hogy felvételén néped kebelébe, rendelkezésed útjáról le ne térjünk, ha-

nem igazságtételeid öreivé lévén, utunk nyugalomban és békességben vezessen tehozzád, ki végtelen kegyelmednél fogva azt akartad, hogy kiszabaduljunk a bűn szolgaságából és megváltassunk, a mi Urunk, Jézus Krisztus által, aki a Szentháromságban Veled él és uralkodik mindörökkön örökké. Ámen

*Magyar szentek és Boldogok!
Könyörögjetekek érettünk!
Adj Uram örök nyugodalmat nekik! És az örök világosság fényeskedjék nekik!
Nyugodjanak békességben!
Ámen!*

Liturgikus elmélkedés

*Szent I. Kelemen pápának a korintusiakhoz írt leveléből
(Cap. 19, 2 – 20, 12; Funk 1, 87-89)*

Jóságos Istenünk célszerűen alkotta meg a világot

Tekintsünk az egész világ Atyjára és Teremtőjére! Ragaszkodjunk erősen a békének tőle kapott kiváló és túlaradó adományaihoz és jótéteményeihez! Elmélkedve gondolkodjunk róla, és lelki szemünkkel lássuk meg az ő hosszan tűrő jóakarátát! Nézzük, milyen jóságosnak mutatja magát minden teremtménye iránt!

Az ég békében engedelmeskedik az ő akaratának, mert gondviselése kormányozza. A nappal és az éjszaka egymást nem akadályozva futják az általa előre meghatározott pályájukat. A Nap, a Hold és a csillagok kara az ő törvénye szerint hiba nélkül, teljes összhangban jár kijelölt útján.

A föld az ő akarata szerint meghatározott időben megtermékenyül, hogy bőségesen ellássa táplálékkal az embereket, állatokat és mindazt, ami rajta él. Nem vonakodik, és nem változtat semmit sem azon, amit Isten elrendelt.

Az örvények felkutathatatlan világa és a tenger mélységének ismeretlen tájai ugyanazokra a törvényekre hallgatnak. A végtelen tenger tömegét az ő rendelése dagasztja árrá, és az nem lépi át a neki kiszabott határokat, hanem az ő parancsa szerint viselkedik. Azt mondja ugyanis az Úr: Eddig jössz, és hullámaid önmagadban törnek meg (vö. Jób 38, 11). Az ember számára bejárhatatlan óceán és a rajta túl levő világok az Úr ugyanazon törvényeinek kormányzása alatt állnak.

Békében követik egymást a tavasz, nyár, ősz és tél évszakai. A maguk sajátos idején még a szelek állomáshelyei is késedelem nélkül teljesítik feladatukat. Az élet és az egészség szolgálatában álló állandó források is szünet nélkül nyújtják vizüket az emberek életének fenntartására. Még a legkisebb állatok is békében és egyetértésben élnek közösségükben.

Mindezeknek a nagy Alkotó és a mindenek Ura adta meg a békét és összhangot. Ő jót tesz mindenkel, elsősorban pedig velünk, akik irgalmasságához menekülünk a mi Urunk, Jézus Krisztus által, akinek dicsőség és fölség mindörökké. Ámen.

Csókakő, 2016. október 23.

Mórocz Tamás plébános

Irodai szolgálat: Bodajki Plébánia Hivatal

H-8053 Bodajk, Szent István tér 1.

Hétfő: 14.00-16.00; kedd, szerda 8.30-12.00, 14.00-16.00; csütörtök: zárva; péntek: 8.30-12.00

Tel: 22/410-039 • www.bodajkikegyhely.hu • e-mail: bodajkikegyhely@gmail.com

EGY ÖTÖDIKES TAPASZTALATAI 1956 ŐSZÉN

Nálunk az ötvenes évek elején kezdtek el a „vezetékes-rádió” rendszer kiépítését. Anyuék is éltek a lehetőséggel, és bekötötték. Havi 6 Ft-ért lehetett hallgatni a Kossuth rádiót.

56 egyik késő őszi napján iskolába készültem, a rádió, mint mindig, be volt kapcsolva. Egyszer csak elhallgatott a zene, rövid csend után „tratata, tratata, bumm, tratata, bumm, bumm” hallatszott a rádióból. Mondom Anyuéknak: „Lőnek!” Mire azt válaszolták: „Ne hülyéskedj, már, hogy lőnének!” De aztán felhangosították a rádiót és megdöbbenve mondták, hogy bizony valóban lőnek. A fegyverropogás hangja hol erősebben hol halkabban hallatszott, de semmit sem mondtak be. Aztán egy idő után csend lett, majd a hangszóróból a Himnusz, a Szózat ismerős dallamai hangzottak, amiket felváltva játszottak. Akkor már Anyuék is tudták, hogy Pesten valami nincs rendben. Mintha mi sem történt volna, elmentem az iskolába. Ott már a tanárok, tanárnők izgatottan tárgyalták, mi is történhetett Pesten. A nap folyamán aztán kiderült, a Szabad-Európa bemondta: „Magyarországban kitört a forradalom!” Később a Kossuth rádió is beszámolt az eseményekről. Az első óránk orosz lett volna, azonban a tanárnőnk B.-né, talán 20-25 perc késéssel jött be feldúlva, de örömmel az arcán. „Gyerekek Pesten kitört a forradalom, úgyhogy mindenki hozza ki az orosz fü-

zetét, könyvét, szótárát, aztán be a kályhába, elégetjük, és soha többé nem tanulunk oroszul! Mostantól német lesz a kötelező nyelv!” – mondta. Persze nekünk sem kellett kétszer mondani, kiabálva, örömmel tettünk eleget a felszólításnak. Egyébként nagyon féltünk Tőle, mert nála a büntetés a vonalzó élével adott körmös volt. Én egymás után kaptam az egyeseket, körmösöket, mert soha nem csináltam meg az orosz házi feladatot. Családi kötődés miatt anyanyelvi szinten tudok ukránul, szlovákul és németül, valamint oroszul. Abban a tanévben már végig a német nyelvet igyekeztünk elsajátítani, de a következő ősztől ismét oroszul kellett tanulnunk. A fogadkozása ellenére B.-né is újra tanította az orosz, de akkor már nekünk más nyelvtanárunk lett. Későbbiek során nem volt gondom az orosz nyelv tanulásával.

Aztán nálunk is megjelentek a szovjet katonák, géppuskával felszerelt oldalkocsis- motorbiciklik cirkáltak a városban. Több helyre is tankokat állítottak, így az iskolánk elé is. Valószínű azért, mert az iskola kapujától pár méterre volt egy benzinkút. Az iskola igazgató kihirdette, hogy aki nem akar iskolába járni, az otthon maradhat a helyzet moralizálódásig. Talán két-három napig nem mentem iskolába. Az osztály nagy része szintén így tett. Egyébként az iskola előtt lévő katonák barátságosak voltak velünk gyerekekkel. Mivel már közel két hónapja

tanultunk oroszul, így pár szót tudtunk velük beszélni, aminek nagyon örültek. Azt azért nem engedték meg, hogy fölmasszunk a tankra.

A forradalom során szülővárosomban is leverték az ötágú csillagokat, ledöntötték a Sztálin szobrot, a rendőrök nagy része pedig „széjjel-szaladt”. „Egyesek nálunk is akartak szervezni a diákság részvételével Szovjetunió ellenes tüntetéseket. Felszólították az iskola és a gimnázium igazgatóit, hogy vigyék ki tüntetni a tanulókat. G. Antal iskola igazgató úr kijelentette, amíg Ő itt az igazgató, a tanulók nem mennek tüntetni. Így aztán az iskolában maradtunk. A gimnázium igazgatója is úgy látta jónak, hogy a tanulók maradjanak csak bent az iskolában (az esetleges véráldozat elkerülése miatt). Csak néhány rendőr maradt meg az őrson, többek között az egyik évfolyamtársam édesapja, N. Pista bácsi is. A többség retorziótól tartva elmenekült. Mivel Pista bácsi ok nélkül soha nem bántott senkit, ezért az események során nem érte inzultus. A forradalom leverése után is tovább szolgált.

A nevelőapám is elhagyta az országot. Mivel elég későn ment ki, úgy előbb Olaszországba, majd Ausztriába került lágerbe. 57 tavaszán visszajött, mivel nem vett részt büntetendő cselekményekben, ezért nem indult ellene eljárás. Kint tartózkodása alatt többször is küldött csomagot,

amiben déli gyümölcsök, tej és egyéb konzervek, valamint darabos csokoládé volt. Így ismerhettem meg a fügét, narancsot, mandarint. A csokoládét nem igazán szerettem, mert keserűnek tartottam.

Aztán úgy-ahogy „rendeződtek” a dolgok, újból kötelező lett az iskolába járás. Tanultunk, játszottunk, vártuk a vakációt.

Szekér István 2016. október 3.

ÚJRA ITT AZ ŐSZ...

Újra itt az ősz, - megérkezett, mint mindig. Fázósan hunyorog éjszaka Hold-anyánk,
Bizony Szél-apóka egyre többet ásít ... A reszkető bokrok is mind-mind egyaránt.
Ködfoltos reggelek, ökörnyal szállongás, Csak az örökzöldek nem adják magukat,
Tünik Égszínkékünk, - lesz felhő vonulás... Túlelvük, lombjuk örökké zöld marad.

Úton vannak már a költöző madarak, Piroslík a hecsedli, kékül a kökény,
Erdők sűrűjébe tér meg „aki” marad. Sárgul, barnul, vörös a maradék levél.
Estétől – reggelig hűvös a levegő, Majd lehullik, - a fák pihenőre térnek,
Nap-apánk időnként bújik már csak elő. S az egész természet csak tavasszal ébred.

A szürke felhőből hideg eső csapkod,
A mókus mogyorót, no meg diót „lopkod”...
Erdei állatkák többsége úgy készül,
Hogy ők a télen se maradjanak éhül ...

*Csókakő, 2016.10.03
Szekér Istvánné*

BARKÓCABERKENYE

Az idő gőzerővel és megállíthatatlanul rohog. Nem rég még a nyári programokat terveztük, most meg már itt kopog a kert alján a karácsony. Hajtásainkat pedig mintha nyújtógép alá tennék éjszakára. Az egykori kislányok már igazi kis hölgyekké cseperedtek, a fiúk pedig lassan beérik, sőt le hagyják a fölnőtt „lányokat”. Már a legifjabb barkócsás poronty, Gergő is kinötte az első „táncos”kis parasztingét. Lassan egy éve, hogy megszületett az első „barkóca-bébi”, nem rég pedig az egyik táncosunkból „barkóca-nagypapa” lett! Legényeink között ugyanis, a fiatalos lendületéről, kifogyhatatlan energiájáról és eredeti humoráról híres Haász Miki, nagyapává vált! Szeretettel gratulálunk nagypapa valamint jó egészséget és boldogságot kívánunk az unokádhoz!

De ne szaladjunk a karácsonyig, hiszen a szüreti felvonulás emlékei, képei még ott keringenek körülöttünk. Tavaly csupán csillogó szemmel fogadtuk

Gyöngyi néni javaslatát, miszerint párjával, Gáborral átvették a Barkócaberkenye művészeti vezetését. (Vagy mi kértük meg őket? Már nem is tudom. De a szimpátia mindenestre kölcsönösnek bizonyult.) S lám, idén már a felsorakozott táncosok mindegyikének ugyanaz a tanára volt. Így szívesen énekeltünk az iskolás gyerekek táncához, hogy az együtt táncolásról már ne is beszéljek! A falusi emberekben pedig idén sem kellett csalódnunk! Fantasztikus szeretettel fogadták a felvonulókat. Az édes és sós finomságokba pedig mindenki szívét-lelkét beletette. (A palacsintát a megszokott helyen ugyan hiányoltuk, de idén ezt megbocsájtottuk a készítőknak! ☺) Mindent összevetve, idén is kitett magáért Csókakő népe. Ha jól számolom, ebben az évben, már hetedszer történt, amikor is nekiindult egy kis csapat, hogy felelevenítse ezt a szép, ám porosodni hagyott hagyományt. Köszönet mindenkinek, aki úgy érzi részese volt ré-

gen és most ennek a nagyszerű és kihagyhatatlan élménynek!

Szeptember végén, amikor még nyíltak a völgyben a kerti virágok, még zöldellt a nyárfa az ablak előtt, a Barkócaberkenye és hajtásai kedves meghívást kaptak, Bernáth Károlyon keresztül a Székesfehérvári Ikarus Nyugdíjasklubtól, hogy az összejövete-
lük estéjét nyissuk meg táncainkkal. A tánc és a finom sütemények elfogyasztása után, rájuk éjszakába nyúló multság, ránk pedig a város esti élete várt. A nem túl hideg időt kihasználva kis séta és fagyizás következett, miközben a viseleteink és énekeink nem kevés feltűnést keltettek a turistákkal teli utcákon.

Október első napján ismét részt vehettünk a Mihály-napi Lovas- és Pásztortalálkozón, Csákváron. Bár egybe esik a Móri Bornapokkal, mi mégis szívesen teszünk eleget minden évben eme meghívásnak.

A helyi idősök otthonába mindig szeretettel megyünk fellépni.

Természetesen ebben az évben is megtartották az idősek világnapját, melyen táncsoportunk maroknyi létszámmal tudott csupán részt venni. A jókedv, a mosoly, a tánc és a vidám ének – no meg egy pici rutin – áthidalta ezt a problémát is. A sokat megélt megfáradt arcokon immár a nevetőránccok voltak láthatók. Az ilyen apró visszajelzésekből a fellépések során pedig a mi kis

hajtásaink megtanulják tisztelni és szeretni az időseket!

A november közeledtével pedig jaj a libáknak! Számos tollas állat combja kerül tányérra idén is a táncsoport által szervezett Márton-napi libavacsorán. Szeretettel várunk minden érdeklődőt. S akinek a finom falatok után kedve támad táncra perdülni, az a vacsora utáni tánc házban ezt is megteheti. De ha egy jóízű be-

szélgetésre vágyi kellemes népzene mellett, ezen az estén ezt is megteheti. Mert nálunk csak a jókedv kötelező! Vagyis inkább magától értetődő!

*Erdődi Orsolya
a táncsoport firkásza*

BORRENDI KRÓNIKA

A szürkület még takarta lepelével Csókakő zezugos utcáit, mikor a falu mindig szorgos lakossága már ezer és ezer gyár gyomrában dolgozott. Az utcán azonban nyüzsgött a nép, hiszen hivatalok és irodák százai várták a később kezdőket, mint ahogy iskolák tucatjaiba igyekezett a sok kicsi és nagy iskolás. Az élet soha sem áll meg, mindig valamit tenni, küzdeni, alkotni és elviselni kell. De nem nekünk!

Jómagam, negyven elszánt barátommal egyetemben felültünk egy hatalmas, álmos, de cseppet sem lomha, hófehér hangyaki-rálynőre emlékeztető buszra, és reggel hét órakor átsuhantunk a falu főutcáján. A Csókakői Szent Donát Borrend kalandozó járata Szlovéniát vette célba és mivel régi jó barátaink vannak ott, tudtuk előre, nem tévesztjük el a célt. Még el sem értünk a csókakői elágazáshoz, mikor már baljós árnyak imbolyogtak az ülésorok között. A gyümölcspárlatok illata éppoly kellemesen kúsztak el a busz legkisebb zugába, mint

ahogy maga a pálinka a torkunkon. Persze nem tehetjük ki a szervezetünket semmiféle károsodásnak, ezért kétszer annyiféle és fajta borral kísértük le az égett szeszek királynőjét, hiszen az alkohol szárít!

Az első megálló a Balaton partján volt, ahol Győrfi Károly, a Kelet-Baltoni Borrend vezetője, tiszteletbeli tagunk, és barátai már csak ránk vártak. Az apró vitorlások mögött munkások dolgoztak fáradhatatlanul, miközben az ide-oda billegő árbócok között éhesnél éhesebb sirályok cikáztak, hogy bármikor lecsaphassanak, ha megcsillan egy ezüst vértbe öltözött apró hal. A sirályok évezredek óta űzik ezt a mesterséget, mégis gyenge kezdőnek tűntek hozzánk képest. Vendéglátóink a Balatonkenesei Horgász Egyesülettel és annak elnökével, Tóth Csabával kiegészülve, nagy buzgalommal és odaadással kínáltak minket frissítővel, pálinkával, borokkal és szalagos fánkkal, de mi a halsütő serpenyő habzó olajfürdőjének

felszínét bámultuk, mikor csillan meg a reggeli nap fényében egy-egy barna folt, a paprikás lisztbe forgatott, harántirányban beirdalt, sült keszeg és garda testén. Polgár Tibor, az egyesület Fősütőgető mestere megérezte ezt az igényt, ezért újra meg újra kiemelte a tenyérnyi finomságokat csipeszéssel a halálos fürdőből. Sokat beszélgettünk volna még, de hosszú út állt még előttünk, ezért mikor végeztünk a serpenyő lehalászásával, lepassztottuk a borszintet is az üvegekben, megköszöntük a finomságokat, a barátságot és a jókívánságokat a hosszú útra, majd elindultunk.

A fárasztó buszos kirándulás a Hosszúfaluban található Sárga Háznál ért véget, ahol borrendünk tiszteletbeli tagja, Balaskó József várt bennünket. És onnantól kezdve, ahogy ez lenni szokott, ő volt nekünk a minden. Kapcsolattartó, tolmács, idegenvezető, jó barát és a jugoszláv pártállami viccek koronázatlan királya.

Nemcsak Szlovénia tapasztalta meg, milyen egy csapat csó-

kakói, hanem Horvátország is, ahová átruccantunk egy kis időre, Patyi Zoltán barátunk vezetésével, aki a muravidéki Magyar Nemzetiségi Művelődési Intézet munkatársa.

Megnéztük a Zrínyiek várát, ahol kiderül, hogy nem magyarok, hanem horvát bánok, akik ezen névvel látták meg a napvilágot. Láttuk a szinte elfeledett és szakszerűen soha fel nem tárt temetkezési helyüket, majd a belvárosban, a Zrínyi emlékműnél himnuszt, szózatot és székely himnuszt énekeltünk. Nem túl vidám dallamok ezek, de azon a helyen a szokásosnál is több keserűség csengett a hangokból.

Aztán egy kis piac, füge, gránátalma, sör és sült hal. Utána egy borkóstoló, majd vissza a szlovén határ mögé.

A magyarok egyre fogyó csapata összetart és nagy örömmel fogadtak minket. Voltunk a Balaskó és a Gaál Lajos pincéjében is. A vacsorát a vadász lakban költöttük el, ahol a Muravidéki Magyar Gazdák és Vállalkozók Egyesülete volt a vendéglátónk.

Szállásunkra visszatérve még sokáig elemeztük az élménydús napot, a panzió ivójában.

Másnap eljött az idő, meglátogattuk a Hadik Mihály nyughelyét, ami nem túl nyugalmas, merthogy mumifikálódott testét üveg koporsóban tartja az utókor. A kis kápolna körül magyar sírok, körülöttük szőlő, míg a szem ellát, olyan meredek területeken, ahol állni is alig lehet, nemhogy kapálni. A kitarotán hegynek futó szőlősorok fölött egy hatalmas fákylát láthattunk, amit korábban sosem. Az acél lármafa nem más

mint a nyáron átadott, 53 méter magas kilátó, utolsó úti célunk, hazatérés előtt, mely akkora forgalmat bonyolít, hogy mi már jóval a százezredik látogató után érkeztünk.

Az ég kegyes volt hozzánk. A hajnalban még gallér mögé bújó ködöt szinte teljesen elűzte a napfény és így volt lehetőség ellátni a toronyból négy ország felé. A magasság, a fényes idő, a sok élmény, a nagy tömeg kavalkádjai sem tudta feledtetni velünk kik és mik vagyunk, úgyhogy azt az oldalt terhelte a kilátó promenádján, ahol rosszul volt kiírva a főváros neve és nem néztünk mi más országok felé. Aztán a kedves Magda, aki mindig elkápráztat bennünket csendességével, szorgalmával és finom ételeivel, durranós kolbással, lángossal, házi kenyerekkel és süteménykölteményekkel tette mozgásképtelenné a kis különítményt.

Hasunkban a finomságokkal, fejünkben az élményekkel, szívünkben az összetartozás érzésével szálltunk fel a buszra és iskolás gyermekek buzgalmaival

integtünk Magdának, aki ott állt szerény mosolyával a kilátó zászlói alatt, melyek körül idegen katicabogarak ezrei röpdöstek az őszi napfényben, mintha ünneplnék a hétpettyesek rohamos fogyatkozását.

Aztán hosszú, kanyargós útra indultunk abba az irányba, amit olyan jól és pontosan becéloltunk már a kilátó tetején. Vár minket Csókakő és még jobban várjuk mi, hogy újra ott legyünk.

A hazaúton mindenki fáradt volt, csendes vagy csendesen horkoló volt. Csak néhány renitens nem bírta ki, hogy ne zavarja a többieket, de nem voltunk sokan. Aztán az esti sötétben feltűnt a kivilágított csókakői vár, és bár lett volna még idő, de gyorsan összepakoltunk a buszon, hogy elsők között léphessünk újra a megszőkott rögökre.

Azóta sokat beszélgettünk a kirándulásról, egy-egy pohár bor mellett és gyakran mondogattuk azt, amit önöknek is szoktam ennél a résznél:

*Egészségükre!
palocsai jenő krónikás*

SPORT

Szárnyalunk az Északi Csoportban

Az elmúlt időszakban, egyre jobban megy a játék, úgy tűnik, hogy a nyári átigazolási időszak a Váralja SC vezetőségének jól sikerült, hiszen sorra jó eredményeket produkál a csapat. A tabellán régen nem látott 2. helyen állunk mindenki nagy örömeire, ami egyesületünknek igen nagy siker az elmúlt időszakhoz képest. Szabó Szilárd mester hatosa az Újbarok ellen pedig már megyei szinten is sajtóhírré tette csapatunk eddigi teljesítményét.

Megyei III. osztályú Bajnokság 8. forduló 2016. október 1.

Váralja SC Csókakő – Vértesacsá
4 – 2 (1 – 0)

Gólszerzők: Szabó Szilárd 27', Bitter Bence 54', Szántó Gergely 80', 87' (2) (Csókakő) Kovács Miklós László 51', Szabó Gergő 92' (Vértesacsá)

Megyei III. osztályú Bajnokság 9. forduló 2016. október 9.

Alcsútdoboz – Váralja SC Csókakő
2 – 3 (0 – 2)

Gólszerzők: Szalai Gábor 85', Sebján Attila 89' (Alcsútdoboz) Szabó Szilárd 3', Réti Erik 22', Koller Gábor 63' (Csókakő)

Megyei III. osztályú Bajnokság 10. forduló 2016. október 15.

Váralja SC Csókakő – Újbarok
8 – 3 (2 – 3)

Gólszerzők: Fekete Attila 22', Réti Erik 44', Szabó Szilárd 47', 60', 62', 64', 73', 86' (6) (Csókakő) Tóvári Róbert 2', 12'(2), Kocsner Tamás 37' (Újbarok)

A csapat az október 23-i hétvégén szabadnapos volt, de ennek ellenére is, köszönhetően a megszerzett 21 pontnak, megőrizte a bajnokságban a második helyét. A bajnokságban Vértesboglár vezeti a tabellát 23 ponttal, mögöttünk 3. helyen áll a Csabdi 19 ponttal, s őket szoroson követi a Söréd gárdája szintén 19 ponttal. A bajnokság őszi idényéből még két mérkőzés van hátra, október 30-án a Vereb-Pátka II. csapata

ellen játszunk idegenben, majd a jelenleg harmadik helyen álló Csabdi érkezik hozzánk, november 5-én. A bajnokság befejezését követően újra elindul Csókakő bajnoksága a Téli Kupa. A Téli Kupa sorsolása december 3-án 18 órakor lesz a Vadász Vendéglőben, majd 2016. december 11-én reggel 8 órától rendezzük meg az 1. fordulót. Mindenkit szeretettel várunk mérkőzéseinkre, s várjuk a Téli Kupára a futballozni akaró csapatainkat is.

*Csókakő, 2016. október 26.
Fűrész György*

III. Márton-napi libavacsora, táncház Csókakőn

Helyszín: Csókakő, Műv. ház (Kossuth u.41.)

Libavacsora:

- Időpont: 2016.nov.05. 18:00-
- Vacsorajegy: 2500.-/fő + tombolaajándék
(kemencében sült libacomb, májas töltelék, párolt káposzta, burgonya, bor, szóda a vacsorához, táncház)
- Jegyek elővételben kaphatók:
Bognár Gábor (30/260-92-51)
Molnárné Bognár Mónika (30/335-60-95;
helyi általános iskolában hétköznapi 7:00-15:00)
- Jelentkezési határidő: 2016.nov.02. 20:00

A vacsora után kezdődő táncház

- Időpont: 19:30-2:00
- Belépőjegy: 500.-/fő + tombolaajándék

A jó hangulatról Samu Zoli és bandája gondoskodik!

(A bál összes bevételével a Barkócaberkenye Egyesületet támogatja)

Csókakői Hírek – A polgármesteri hivatal lapja

Kiadja: Csókakői Önkormányzat, 8074 Csókakő, Petőfi u. 3. Telefon/fax: 22/422-001

Felelős kiadó: Fűrész György polgármester

Megjelenik: 450 példányban, 1997. óta

Kövessék figyelemmel a rendezvényeket, fényképeinket Csókakő Község Facebook oldalán, valamint a www.csokako.hu internetcímen is olvashatják lapunkat.

